

**Cu privire la aprobarea proiectului de lege pentru
modificarea, completarea și abrogarea unor acte
legislative**

Guvernul HOTĂRĂȘTE:

Se aprobă și se prezintă Parlamentului spre examinare proiectul de lege pentru modificarea, completarea și abrogarea unor acte legislative.

Prim-ministru

VLADIMIR FILAT

Vizează:

Secretarul general adjunct al Guvernului

Roman CAZAN

Aprobată în ședința Guvernului
din

Coordonat:

Viceministrul justiției

Oleg Efrim

PARLAMENTUL REPUBLICII MOLDOVA**LEGE**
pentru modificarea, completarea
și abrogarea unor acte legislative

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Prezenta lege creează cadrul necesar aplicării Directivei 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitatea și desfășurarea activității de asigurare și reasigurare (Solvabilitate II), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 335/1 din 17 decembrie 2009 și a Directivei 2002/92/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 decembrie 2002 privind intermedierea de asigurări (publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 9/4 din 15 ianuarie 2003).

Articolul I. – Legea nr. 407–XVI din 21 decembrie 2006 cu privire la asigurări (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2007, nr. 47-49, art. 213), cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 1:

1) noțiunea „actuar” va avea următorul cuprins:

„actuar – persoană fizică, specializată în evaluarea riscurilor financiare prin metode actuariale (statistice, matematice și economice), titular al unui certificat de calificare, eliberat de autoritatea de supraveghere”;

2) la noțiunea „asigurat”, după cuvântul „încheiat” se completează cu cuvintele „sau pentru care s-a încheiat”;

3) la noțiunea „asigurător (reasigurător)”, după cuvântul „deține” se completează cu cuvintele „licență pentru”;

4) după noțiunea „asistent în brokeraj” se completează cu noțiunea „assistance” cu următorul cuprins:

„assistance – acordarea de către asigurător (reasigurător) sau alte persoane juridice, în cadrul asigurărilor de persoane, a asistenței asiguratului (beneficiarului) în caz de necesitate și care constă din susținere tehnică, medicală, financiară”;

5) la noțiunea „broker de asigurare și/sau de reasigurare”, după cuvântul „acordă” se completează cu cuvintele „servicii de consultanță și inspecție de risc, și”, iar cuvintele „și care” se exclud;

6) după noțiunea „coasigurare” se completează cu noțiunea „contractant al asigurării” cu următorul cuprins:

„contractant al asigurării – persoană care încheie contractul de asigurare pentru asigurarea unui risc privind o altă persoană și se obligă față de asigurător să plătească prima de asigurare, fără a obține calitatea de asigurat;”;

7) noțiunea „franciză” se modifică prin noțiunea „franșiză”.

2. Articolul 5 se completează cu alineatul (4) cu următorul cuprins:

„(4) Avizarea și constatarea producerii riscurilor asigurate, evaluarea pagubelor, stabilirea și plata despăgubirilor și indemnizațiilor de asigurare se efectuează în condițiile legii, pentru asigurările obligatorii, sau în baza condițiilor și contractului de asigurare, în cazul asigurărilor benevole.”.

3. Articolul 6 se completează cu alineatul (4¹) cu următorul cuprins:

„(4¹) Unitățile de poliție, unitățile de pompieri, unitățile medicale din cadrul sistemului medical public și privat, alte autorități și instituții publice competente să cerceteze accidente de vehicule sau alte evenimente, după caz, vor prezenta, la cererea asigurătorilor, informații și documente cu privire la cauzele și circumstanțele producerii riscurilor asigurate și pagubele provocate, în vederea stabilirii și plății de către asigurători a despăgubirilor și indemnizațiilor de asigurare.”.

4. La articolul 8, alineatul (5) se completează în final cu cuvintele:

„ , dacă sînt considerate riscuri auxiliare pentru clasele din categoria „asigurări de viață”.”.

5. Articolul 10:

1) se completează cu alineatele (1¹) și (1²) cu următorul cuprins:

„(1¹) Activitatea de reasigurare completează activitatea de asigurare prin cedarea și primirea unor riscuri pe piața internă și externă de asigurări.

(1²) În operațiunile de reasigurare, raporturile dintre asigurător (cedent) și reasigurător (cesionar), drepturile și obligațiile fiecărei părți se stabilesc prin contractul de reasigurare.”;

2) alineatul (6) se completează în final cu următorul text: „ , în conformitate cu cerințele față de programul de reasigurare și regulile de contractare a reasigurărilor stabilite prin actele normative ale autorității de supraveghere.”.

6. Articolul 17:

1) la alineatul (2), după cuvîntul „persoana” se completează cu cuvintele „răspunzătoare de cauzarea prejudiciului”, iar cuvîntul „asigurată” se exclude;

2) alineatul (5) va avea următorul cuprins:

„(5) Nu se plătește despăgubirea de asigurare în cazul în care acțiunea cazului asigurat a început pînă la momentul în care termenul de asigurare a început să curgă, dar s-a terminat în perioada termenului de asigurare, chiar dacă daunele sînt depistate în interiorul acestui termen.”.

7. Articolul 22:

1) la alineatul (3), cuvîntul „minim” se exclude;

2) la alineatul (4), cuvintele „de potențialii acționari ai asigurătorului (reasigurătorului)” se exclud;

3) la alineatul (5), cuvintele „care nu poate fi mai mic decât capitalul său social” se exclud.

8. Articolul 23:

1) denumirea va avea următorul cuprins:

„Articolul 23. Denumirea și sediul asigurătorului (reasigurătorului)”;

2) la alineatul (2), după cuvântul „activitate” se completează cu cuvântul „numai”;

3) se completează cu alineatele (5) și (6) cu următorul cuprins:

„(5) Se interzice utilizarea de către persoane care nu dețin licență cu drept de a practica activitate în domeniul asigurărilor (reasigurărilor), în propria denumire, publicitate, avize, a cuvintelor „asigurare” și „reasigurare”, dacă prin aceste cuvinte se subînțelege practicarea în nume propriu a activității de asigurare.

(6) Sediul asigurătorului (reasigurătorului) trebuie să fie amplasat în clădire administrativă sau la etajul întâi (parter), dacă este situat în clădire cu destinație locativă. La intrare în sediu trebuie să fie expusă firma, care să conțină denumirea asigurătorului (reasigurătorului).”.

9. Articolul 24:

1) alineatul (3):

la litera g), cuvântul „primii” se substituie prin cuvântul „următorii”;

se completează cu litera h) cu următorul cuprins:

„h) ordinul de numire a reprezentantului de despăgubiri în filială/reprezentanță sau contractul de mandat cu brokerul de asigurare/reasigurare privind atribuțiile de reprezentant de despăgubiri, în cazul solicitării licenței pentru asigurările de răspundere civilă auto.”;

2) la alineatul (4), cuvântul „cererii” se substituie prin cuvântul „declarației”;

3) la alineatul (5), sintagma „lit. d)-g)” se substituie prin sintagma „lit. d)-h)”, iar cuvintele „de stat” se substituie prin cuvintele „autorității de supraveghere”;

4) la alineatul (6), cuvintele „de stat” se modifică prin cuvintele „autorității de supraveghere”.

10. Articolul 25:

1) alineatul (1) se completează cu cuvintele „ , precum și în cazul neînlăturării în termen a încălcărilor constatate în cadrul controlului efectuat de Autoritatea de supraveghere”;

2) se completează cu alineatul (3) cu următorul cuprins:

„(3) Acțiunea licenței poate fi suspendată atât pe toate clasele de asigurare, cât și pe unele clase separat.”.

11. Articolul 26:

se completează cu alineatul (1¹) cu următorul cuprins:

„ (1¹) Retragerea licenței presupune încetarea activității asigurătorului pe toate clasele incluse în licență sau pe clase de asigurare separat. Retragerea

licenței pe clase de asigurare separat are drept efect excluderea acestora din licență.”.

12. La articolul 28, alineatul (2) se completează cu literele c) și d) cu următorul cuprins:

„c) vânzarea sau locațiunea bunurilor anterior procurate pentru necesități proprii ale asigurătorului (reasigurătorului) sau care au devenit proprietate, rezultând din contractele de asigurare;

d) acordarea serviciilor de assistance și corespondent în baza contractului de colaborare între asigurători sau între asigurători și persoane juridice care prestează asemenea servicii.”.

13. Articolul 29:

1) la alineatul (2), după cuvântul „deținute” se completează cu cuvintele „, , iar pentru acționarii semnificativi – persoane juridice și rapoartele financiare cu nota explicativă,”;

2) la alineatul (3) la începutul propoziției se completează cu cuvântul „Dobândirea,”;

3) se completează cu alineatul (6) cu următorul cuprins:

„(6) Acționarii indicați la alineatul (5) sînt obligați, în termen de 3 luni, să obțină avizul prealabil al Autorității de supraveghere sau să-și vîndă acțiunile deținute fără permisiunea acesteia. După expirarea termenului de 3 luni, dacă acțiunile nu au fost vîndute sau nu s-a obținut avizul prealabil al Autorității de supraveghere, asigurătorul (reasigurătorul) este obligat să anuleze acțiunile respective în modul stabilit de legislația în vigoare.”.

14. La articolul 30 alineatul (7), după cuvintele „capitalul propriu” se completează cu cuvintele „activele admise să acopere marjele de solvabilitate, regulile de dispersare a acestora”, iar cuvintele „marjei de solvabilitate disponibile” se substituie prin cuvintele „marjelor de solvabilitate”.

15. Articolul 31:

1) la alineatul (1), litera b) se completează în final cu cuvintele „, , stabilite prin actele normative ale autorității de supraveghere”;

2) la alineatul (2), litera f) se exclude;

3) alineatul (3):

la litera g), cuvîntul „organizație” se substituie prin cuvîntul „societate”;

4) se completează cu literele h) - i) cu următorul cuprins:

h) să instituie reguli și proceduri de verificare, să asigure instruirea continuă a personalului propriu, în scopul prevenirii și combaterii spălării banilor și finanțării terorismului prin intermediul activității de asigurare;

i) să-și organizeze un sistem intern de management al riscului;”;

5) alineatul (7) după cuvintele „referitor la” se completează cu cuvintele „investirea în sau tranzacționarea cu instrumente financiare derivate”, iar în final se completează cu textul „, , precum și aspecte de evidență ale acestora”;

6) alineatul (8), preambulul va avea următorul cuprins:

„ (8) Asigurătorul (reasigurătorul) trebuie să dețină un sistem de guvernare eficient care să asigure o administrare corectă și prudentă a activității sale. Pentru

administrarea eficientă a activității asigurătorului (reasiguratorului), autoritatea de supraveghere stabilește prin actele sale normative principii de organizare, standarde generale și minime necesare ale sistemului de guvernare, totodată, asigurătorul (reasiguratorul) și brokerul de asigurare și/sau reasigurare vor stabili, printr-un regulament intern, cerințe minime privind respectarea următoarelor principii obligatorii ale guvernării corporative:”.

16. Articolul 32:

1) se completează cu alineatul (3¹) cu următorul cuprins:

„(3¹) Condițiile, procedura și modul de eliberare a avizelor prevăzute la alin.(1) - (3) se vor stabili de către autoritatea de supraveghere prin act normativ”;

2) alineatul (4):

a) la prima propoziție, după cuvântul „garanții” se completează cu cuvintele „, asumarea de angajamente”;

b) la a doua propoziție, după cuvântul „garanții” se completează cu cuvântul „, angajamente”, iar după cuvintele „asigurătorului (reasiguratorului)” se completează cu cuvintele „, precum și modul de emitere a acestora”.

17. Articolul 33:

1) la alineatul (3), după cuvântul „hotărîrea” se completează cu cuvintele „organului competent”, iar cuvintele „adunării generale” se exclud;

2) se completează cu alineatul (4) cu următorul cuprins:

„(4) Filiala, reprezentanța (subdiviziunea) asigurătorului (reasiguratorului) trebuie să aibă sediul în încăperea înregistrată conform legislației, situată în construcție capitală cu destinație administrativă sau la etajul întâi, parter sau mezanin, dacă este situat în clădire cu destinație locativă. Suprafața operațională a filialei, reprezentanței (subdiviziunii) trebuie să fie de cel puțin 20 m², încăperea fiind dotată cu legătură telefonică, fax, safeu, aparat de casă cu memorie fiscală, computer cu conectare la rețeaua Internet, software destinat ținerii evidenței contabile și/sau statistice stabilite de asigurător.”.

18. Articolul 34:

1) alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) Asigurătorul care desfășoară activitate în categoria „asigurări de viață”, are obligația să formeze și să mențină rezerve tehnice pentru fondul asigurărilor de viață (în continuare – rezerve matematice) și, după caz, rezervele specificate la alin. (2) al prezentului articol”;

2) la alineatul (10), după cuvântul „asigurătorului” se completează cu cuvintele „cerințele față de aceste active”.

19. Articolul 35:

1) la alineatul (2), cuvintele „Cererea de transfer” se substituie prin cuvintele „Decizia privind intenția de transfer, adoptată de asigurător”;

2) se completează cu alineatul (8) cu următorul cuprins:

„(8) Prin derogare de la prevederile alin.(7) al prezentului articol aprobarea transferului de portofoliu nu se solicită în cazul reorganizării prin

fuziune sau transformare, urmare a executării prevederilor alin.(1) art.20 din prezenta lege”.

20. La articolul 36, alineatul (2) se exclude.

21. Articolul 37 se completează cu alineatul (3) cu următorul cuprins:

„(3) Asigurătorul poate să schimbe, la un preț de piață rezonabil, unele active aparținând rezervelor la asigurările de viață cu alte active care îi aparțin, precum și să utilizeze activele aferente rezervelor la asigurările de viață în alte scopuri decât cele prevăzute la alin.(2) al prezentului articol, dacă confirmă în scris Autorității de supraveghere că valoarea activelor utilizate depășește valoarea totală a obligațiilor aferente asigurărilor de viață.”.

22. Articolul 39:

1) la alineatul (2), cuvântul „inspectori” se substituie prin cuvântul „personal”, iar cuvântul „lor” se substituie prin cuvântul „sale”;

2) la alineatul (4), cuvintele „care desfășoară activitate în categoria „asigurare de viață”” se exclud;

3) alineatul (7) va avea următorul cuprins:

„(7). În termen de 4 luni de la încheierea anului financiar, asigurătorul (reasigurătorul) va publica în ediții periodice de largă circulație bilanțul contabil, raportul privind rezultatele financiare și opinia auditului extern.”.

23. Articolul 40:

1) la alineatul (1), cuvântul „organizație” se substituie prin cuvântul „societate”;

2) alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Societatea de audit sau auditorul întreprinzător individual va verifica situațiile financiare anuale ale asigurătorului (reasigurătorului) aplicând procedurile de control al calității de audit în conformitate cu legislația în vigoare, standardele de audit naționale și internaționale și actele normative ale autorității de supraveghere. Societatea de audit sau auditorul întreprinzător individual va înainta asigurătorului (reasigurătorului) raportul de audit, care va corespunde cerințelor legislației în vigoare și actelor normative ale autorității de supraveghere și va conține recomandări privind riscurile aferente activității asigurătorului (reasigurătorului).”;

3) alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) Societatea de audit va informa autoritatea de supraveghere, în termen de 15 zile din momentul când în exercitarea atribuțiilor sale a luat cunoștință despre orice act sau fapt care:

a) constituie o încălcare din partea asigurătorului (reasigurătorului) a prevederilor legislației în domeniul asigurărilor;

b) este de natură să afecteze situația financiară a asigurătorului (reasigurătorului);

c) poate conduce la un refuz din partea auditorului de a-și exprima opinia asupra situațiilor financiare ale asigurătorului (reasigurătorului) sau la exprimarea de către acesta a unei opinii cu rezerve.”;

se completează cu alineatele (4), (5) și (6) cu următorul cuprins:

„(4) Din echipa desemnată de auditor cel puțin o persoană trebuie să dețină calitatea de actuar certificat, în vederea examinării activității de asigurare conform principiilor fundamentale și generale acceptate ale calculului actuarial.

(5) Informarea Autorității de supraveghere în condițiile prevăzute la alin.(3) al prezentului articol nu constituie o încălcare a oricărei restricții privind divulgarea de informații și nu va atrage nici un fel de răspundere asupra societății de audit.

(6) Autoritatea de supraveghere informează, în termen de 30 de zile din momentul constatării, Consiliul de Supraveghere a Activității de Audit despre orice încălcare de către societatea de audit a prevederilor alineatelor (1), (2) și (3) din prezentul articol.”.

24. Articolul 41:

1) alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„(1) Asigurătorul (reasigurătorul) este obligat să apeleze la serviciile actuarului certificat.”;

2) se completează cu alineatele (2¹) și (2²) cu următorul cuprins:

„(2¹) Obligațiile actuarului sînt:

- a) calculul primelor de asigurare;
- b) determinarea valorii rezervelor tehnice;
- c) controlul activelor admise să reprezinte rezervele tehnice;
- d) calculul beneficiilor obținute din fructificarea activelor admise să reprezinte rezervele tehnice pentru asigurările de viață;
- e) calculul marjei minime și disponibile de solvabilitate;
- f) efectuarea analizei comparative a celor mai bune estimări cu experiența anterioară;
- g) exprimarea opiniilor asupra politicii globale de subscriere;
- h) contribuirea la implementarea eficientă a sistemului de management al riscurilor;
- i) exprimarea opiniilor referitor la relevanța contractelor de reasigurare;
- j) confirmarea rapoartelor prezentate Autorității de supraveghere care conțin calculele prevăzute la lit. a) – e);
- k) elaborarea și prezentarea raportului actuarial anual al asigurătorului (reasigurătorului) în conformitate cu actele normative ale Autorității de supraveghere;

l) notificarea, în termen de 15 zile, a organului de conducere al asigurătorului (reasigurătorului) și Autorității de supraveghere despre neregulile constatate sau despre unele situații care indică sau conduc la încălcarea prevederilor legislației cu privire la asigurări.

(2²) Registrul actuarilor certificați este ținut de către Autoritatea de supraveghere și este accesibil publicului.”;

3) alineatul (7) va avea următorul cuprins:

„(7) Asigurătorul (reasigurătorul) nu poate iniția nici o măsură de sancționare față de actuar pentru exercitarea de către acesta a obligațiilor prevăzute la lit. (h) alin. (2¹) din prezentul articol.”.

25. Articolul 45:

1) la alineatul (3), cuvintele „adoptate conform legislației cu privire la insolvenabilitate” se exclud;

2) se completează cu alineatul (4) cu următorul cuprins:

„(4) În cazul asigurătorului aflat în procedură de lichidare, creanțele creditorilor de asigurări au prioritate absolută față de alte creanțe în ceea ce privește:

a) activele admise să acopere rezervele tehnice și matematice ale acestui asigurător, din care se satisfac în mod primordial creanțele asiguraților, și

b) totalitatea activelor asigurătorului cu excepția:

1) creanțelor angajaților asigurătorului ce se lichidează privind plata salariului pentru perioada de pînă la 6 luni precedente adoptării hotărîrii de lichidare;

2) creanțelor față de bugetul public național pentru perioada de pînă la un an precedent adoptării hotărîrii de lichidare;

3) creanțelor față de Ministerul Finanțelor pentru împrumuturile acordate sub garanția statului;

4) creanțelor deținute de sistemele de asigurare socială.”

26. Articolul 46:

la alineatul (5), sintagma ”Legea privind Fondul național de garanție” se substituie prin sintagma ”actele normative ale Autorității de supraveghere”.

27. Articolul 47:

1) se completează cu alineatul (2¹) cu următorul cuprins:

„(2¹) Sediul, filiala, reprezentanța (subdiviziunea) intermediarului în asigurări va corespunde cerințelor stabilite la alin.(4) art. 33 din prezenta lege.”;

2) se completează cu alineatele (3¹) - (3³) cu următorul cuprins:

„(3¹) Intermediarii în asigurări și/sau reasigurări efectuează încasările și plățile făcute în numele sau în contul asiguraților/reasiguraților, reprezentînd prime ori despăgubiri (îndemnizații) de asigurare/reasigurare, prin conturi bancare, altele decît conturile prin care își desfășoară activitatea curentă.

(3²) Disponibilitățile din conturile bancare prevăzute la alin.3¹ se utilizează în exclusivitate pentru satisfacerea obligațiilor față de asigurători pentru sumele încasate cu titlu de prime de asigurare/reasigurare sau față de asigurați/reasigurați (beneficiari) pentru sumele încasate cu titlu de despăgubiri (îndemnizații) de asigurare.

(3³) Orice intermediar în asigurări și/sau în reasigurări, care nu a depus la asigurător/reasigurător sumele încasate cu titlu de prime de asigurare/reasigurare, după 30 de zile de la scadența prevăzută în contractul de mandat, este prezumat a fi în insolvenabilitate din cauza încetării plăților, iar asigurătorul/reasigurătorul va solicita instanței de judecată încasarea forțată a sumelor datorate.”;

3) se completează cu alineatul (7) cu următorul cuprins:

(7) Intermediarii în asigurări și/sau în reasigurări sînt obligați să instituie reguli și proceduri de verificare, să asigure instruirea continuă a personalului

propriu, a subagenților și a asistenților în brokeraj, în scopul prevenirii și combaterii spălării banilor și finanțării terorismului prin intermediul activității de asigurare.”

28. Articolul 48:

1) alineatul (2):

a) litera a) se completează la final cu cuvintele „confirmate prin certificatul de calificare în asigurări obținut în conformitate cu actele normative ale Autorității de supraveghere”;

b) la litera b), după cuvintele „totalitatea solicitărilor de daune” se completează cu cuvintele „nefiind admisă franșiza”;

2) se completează cu litera d) cu următorul cuprins:

„d) să prezinte informația privind activitatea sa, în modul stabilit prin actele normative ale Autorității de supraveghere.”;

3) alineatul (3):

a) la litera b), după cuvintele „totalitatea solicitărilor de daune” se completează cu cuvintele „franșiza admisă în contract fiind în limita capitalului propriu al agentului”;

b) la litera f), cuvintele „conducătorul său executiv” se substituie cu cuvântul „administratorul”, iar cuvintele „conform actelor” se substituie cu cuvintele „ și să dețină certificatul de calificare în asigurări obținut în conformitate cu actele”;

4) se completează cu literele h)-i) cu următorul cuprins:

„h) să-și desfășoare activitatea prin subagenți, care corespund cerințelor de instruire profesională și dețin un certificat de calificare în asigurări, obținut în conformitate cu actele normative ale autorității de supraveghere;

i) să prezinte raportările financiare și specializate, în modul stabilit prin actele normative ale Autorității de supraveghere.”

29. Articolul 49:

1) alineatul (2):

a) litera c) se completează în final cu cuvintele „franșiza admisă în contract fiind în limita capitalului propriu al brokerului”;

b) litera f) va avea următorul cuprins:

„f) să aibă un personal cu funcție de răspundere care să corespundă criteriilor de pregătire și de experiență stabilite prin actele normative ale autorității de supraveghere, iar administratorul și personalul propriu cu atribuții de intermediere să dețină certificat de calificare în asigurări, obținut în condițiile actelor normative ale Autorității de supraveghere”;

c) la litera h), după cuvântul „financiare” se completează cu cuvintele „și specializate”;

2) se completează cu alineatele (3¹) și (3²) cu următorul cuprins:

„(3¹) În cazul în care clientul se consideră prejudiciat de modul cum se îndeplinește mandatul de brokeraj, el are dreptul să solicite modificarea acestuia prin înțelegere amiabilă, iar în cazul în care nu se ajunge la nici un acord, are

dreptul să revoce mandatul. În toate cazurile, clientul trebuie să-și argumenteze solicitarea în scris, printr-un preaviz trimis cu cel puțin:

a) 10 zile calendaristice înaintea datei de solicitare a înțelegerii amiabile;
sau

b) 30 de zile calendaristice înaintea datei de revocare a mandatului.

(3²) Asistentul în brokeraj nu are dreptul să desfășoare anumite activități necesare pentru îndeplinirea mandatului de brokeraj în contrapartidă, inclusiv să încheie contracte de asigurare în numele reprezentantului cu sine însuși, nici în nume propriu.”;

3) la alineatul (5):

a) prima propoziție după cuvântul „reasigurare” se completează cu cuvintele „ori angajatul său”;

b) în a doua propoziție după cuvintele „sau agent de asigurare” se completează cu cuvintele „ori angajatul său”;

4) se completează cu alineatele (5¹) și (5²) cu următorul cuprins:

„(5¹) Fondatorii și angajații brokerului de asigurare și/sau de reasigurare nu pot ocupa concomitent funcții în cadrul asigurătorului (reasigurătorului).

(5²) Se interzice participarea asigurătorului (reasigurătorului) sau a angajaților lui la constituirea sau la activitatea brokerului de asigurare și/sau de reasigurare.”;

5) la alineatul (8) după sintagma „art.39” se completează cu cuvintele „cu excepția alin.(3), (4) și (7), și art.40”, iar cuvintele „alin.(1), (2), (6) și (7)” se exclud.

30. Articolul 50:

1) alineatul (1) se completează cu litera d) cu următorul cuprins:

„d) documentele ce confirmă corespunderea cerințelor față de persoanele cu funcție de răspundere, stabilite prin actele normative ale Autorității de supraveghere.”;

2) se completează cu alineatul (2¹) cu următorul cuprins:

„(2¹) Licența pentru activitatea de intermediere în asigurări și/sau reasigurări a brokerului se acordă pe un termen de 5 ani.”;

3) la alineatul (3), cuvintele „de stat” se substituie cu cuvintele „Autorității de supraveghere”;

4) la alineatul (4), cuvintele „de stat” se substituie cu cuvintele „Autorității de supraveghere”.

31. Articolul 51 va avea următorul cuprins:

„Articolul 51. Retragera licenței brokerului de asigurare și/sau de reasigurare

Retragerea licenței brokerului de asigurare și/sau de reasigurare se efectuează în conformitate cu Legea privind reglementarea prin licențiere a activității de întreprinzător, precum și în cazul în care:

a) brokerul de asigurare și/sau de reasigurare a încălcat prevederile alin. (3) și (5) art.49 al prezentei legi;

b) nu a început să activeze timp de un an de la data eliberării licenței ori nu mai activează timp de peste 12 luni;

c) instanța a emis o hotărâre de intentare a procesului de insolabilitate sau de încetare a activității brokerului de asigurare și/sau de reasigurare”.

32. La articolul 52, alineatele (3) și (4) se exclud.

33. Articolul 54:

1) alineatul (2):

la litera c) cifra „0,3” se substituie cu cifra „5”, iar în final se completează cu textul „, în conformitate cu actele normative ale Autorității de supraveghere privind gradualizarea sancțiunilor, ținându-se cont de impactul asupra stabilității activității de asigurare în Republica Moldova, interesul asiguraților, profilul de risc al asigurătorului, categoriile de asigurări practicate, gradul de pericol social al faptei săvârșite, împrejurările în care a fost săvârșită fapta, scopul urmărit.”;

2) se completează cu litera e) cu următorul cuprins:

„e) prescrierea către asigurători/reasigurători și brokeri de asigurare și/sau de reasigurare a rezilierii mandatelor cu agenți și subagenți de asigurare sau asistenți în brokeraj.”.

34. Articolul 57:

1) la alineatul (3), sintagma ”art.38 alin.(2)-(10)” se substituie prin sintagma ”art.38 alin.(2)-(8)”;

2) alineatul (6) se exclude;

3) alineatul (11) se completează cu textul „și fără dreptul de a-și schimba genul de activitate, interdicție valabilă pînă la expirarea termenului ultimului contract de asigurare din portofoliul deținut”.

35. La articolul 58 alineatul (2), liniuța întâi se exclude.

Articolul II. – Legea nr.414-XVI din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2007, nr. 32-35, art. 112) se modifică și se completează după cum urmează:

1. În întreg textul, sintagma „poliță de asigurare „Carte Verde” se substituie prin sintagma „certificat de asigurare „Carte Verde””, la cazul gramatical respectiv.

2. Articolul 2:

1) după noțiunea „asigurat” se completează cu noțiunea „Autoritate de supraveghere” cu următorul cuprins:

„Autoritatea de supraveghere – Comisia Națională a Pieței Financiare”;

2) după noțiunea ”autovehicul” se completează cu noțiunea ”birou național” cu următorul cuprins:

„birou național – organizație profesională, constituită în conformitate cu Recomandarea nr.5 din 25 ianuarie 1949, adoptată de Subcomitetul de Transport Rutier al Comitetului pentru Transport Terestru din cadrul Comisiei Economice pentru Europa a Organizației Națiunilor Unite, și care grupează asigurătorii autorizați într-un stat să practice asigurarea de răspundere civilă auto.”;

3) noțiunea ”Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule” va avea următorul cuprins:

„Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule – birou național din Republica Moldova.”;

4) noțiunea ”Consiliul Birourilor Sistemului Internațional de Asigurări ”Carte Verde” va avea următorul cuprins:

„Consiliul Birourilor Sistemului Internațional de Asigurări „Carte Verde” (în continuare – Consiliul Birourilor) – asociație internațională a birourilor naționale din statele-membre ale sistemului internațional de asigurare „Carte Verde”, care administrează și coordonează relațiile între birourile naționale privind asigurarea de răspundere civilă auto;”.

3. La articolul 3, după cuvântul „posesorului” se completează cu cuvintele „și utilizatorului”.

4. Articolul 4 se completează cu alineatul (1¹) cu următorul cuprins:

„(1¹) Obligația de asigurare nu se răsfrânge asupra posesorului de autovehicul al cărui risc a fost asigurat în condițiile prezentei legi de către o altă persoană.”

5. Articolul 5:

1) alineatul (1):

a) litera a) în final se completează cu cuvintele „precum și în fiecare filială și/sau reprezentanță”;

b) litera b) va avea următorul cuprins:

„b) dispune de dotare cu tehnică de calcul și software adecvată și de personal care să permită ținerea unor evidențe detaliate a documentelor de asigurare și centralizarea informațiilor și/sau a datelor colectate și, totodată, are capacitatea de a comunica pe cale electronică aceste informații către un sistem informațional unic constituit de Autoritatea de supraveghere. În acest sens este obligatoriu ca sistemul informațional al asigurătorului să permită transmiterea electronică în regim on-line, prin web-tehnologii a informațiilor despre asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto între sediul central sau alte subdiviziuni autorizate ale asigurătorului și Autoritatea de supraveghere.”;

c) la litera c), cuvântul „redresare” se substituie cu cuvântul „remediere”;

2) alineatul (2):

a) la litera a), după cuvântul „bănești” se completează cu cuvântul „proprii”;

b) litera b) va avea următorul cuprins:

„b) participă cu mijloace bănești proprii, în cote egale, la garanția bancară, externă stabilită de Consiliul Birourilor , obligație ce se extinde pe întreaga perioadă în care Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule menține această garanție, în conformitate cu criteriile stabilite de Consiliul Birourilor.”;

3) la alineatul (3), după cuvântul „din” se completează cu cuvintele „sistemul informațional unic”, iar cuvintele „baza unică de date” se exclud;

4) la alineatul (4), după cuvîntul „transmise” se completează cu cuvintele „către sistemul informațional unic constituit”, iar cuvintele „în baza unică de date constituită” se exclud.

6. Articolul 8:

1) la alineatul (2):

a) după cuvîntul „auto” se completează cu cuvintele „între persoana fizică, cu excepția întreprinzătorului individual și asigurător”;

b) literele a) și b), cuvîntul „persoane” se substituie cu cuvîntul „utilizatori”;

2) se completează cu alineatele (2¹)-(2³) cu următorul cuprins:

„(2¹) Nu se consideră asigurat riscul utilizatorului de autovehicul care nu este inclus în contractul de asigurare încheiat în condițiile lit. a) alin.(2) al prezentului articol.

(2²) Contractul de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto între persoana juridică sau întreprinzătorul individual și asigurător se încheie în mod obligatoriu fără indicarea persoanelor admise să utilizeze autovehiculul pentru care se încheie contractul (număr nelimitat de utilizatori).

(2³) În cazul în care asiguratul persoană fizică, cu excepția întreprinzătorului individual, a transmis autovehiculul pentru care s-a încheiat contractul în posesiunea unei persoane juridice sau a întreprinzătorului individual în temeiul contractului de locațiune sau altui titlu prevăzut de legislație, riscul celor admiși de persoana juridică sau întreprinzătorul individual să utilizeze autovehiculul nu se consideră asigurat prin contractul încheiat în condițiile art.2 al prezentei legi.”;

3) alineatul (4) se completează în final cu propoziția „Polița și/sau certificatul de asigurare se eliberează cu condiția achitării integrale a primei de asigurare.”;

4) se completează cu alineatele (4¹)-(4³) cu următorul cuprins:

„(4¹) În cazul înstrăinării autovehiculului, dobînditorul are opțiunea de a modifica contractul de asigurare, sau de a-l menține, dacă riscul său este asigurat în temeiul acestui contract.

(4²) Asiguratul este în drept să solicite modificarea contractului de asigurare în partea ce ține de numărul persoanelor admise să utilizeze autovehiculul, în acest caz asigurătorul va ajusta prima de asigurare în funcție de factorul de risc respectiv.

(4³) Duplicatul poliței și/sau certificatului se eliberează la cererea asiguratului, cu condiția anulării formularului vechi de poliță și/sau certificat, costul duplicatului fiind acoperit de solicitant.”.

7. Articolul 9:

1) alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Se permite încheierea contractelor de asigurare cu perioade de asigurare mai mici decît 12 luni pentru autovehicule destinate lucrărilor sezoniere.”;

2) alineatul (5) va avea următorul cuprins:

„(5) Răspunderea asigurătorului începe din momentul indicat în polița și/sau certificatul de asigurare și încetează la ora 24.00 a ultimei zile de valabilitate înscrisă în poliță și/sau certificat, sau a zilei în care contractul încetează în condițiile art.10 din prezenta lege.”

8. Articolul 10:

1) la alineatul (1) litera a), cuvintele „și/sau al înstrăinării autovehiculului” se exclud;

2) la alineatul (3), cuvintele „și/sau a înstrăinării autovehiculului” se exclud, după cuvintele „expirarea contractului” se completează cu cuvintele ”fiind în drept să rețină”, iar cuvântul „reținând” se exclude.

9. La articolul 12, alineatul (1) se completează în final cu textul „Persoanele fizice pensionate nu pot beneficia de reduceri din prima de asigurare, dacă în contract sînt indicate persoane admise să conducă autovehiculul, dar care nu sînt pensionate, sau contractul este încheiat fără indicarea persoanelor admise să utilizeze autovehiculul (număr nelimitat de persoane)”.

10 Articolul 17:

în denumirea articolului cuvintele ”a păgubitelui” se substituie prin cuvântul ”comună”.

11. Articolul 20:

la alineatul (7), după cuvîntul „pagubelor” se completează cu cuvintele „și nu există o altă posibilitate de a proba pagubele suferite de păgubit, asigurătorul”, iar cuvintele „acesta din urmă” se exclud.

12. Articolul 21:

1) la alineatul (2), după cuvîntul „independenți” se completează cu cuvîntul „autorizați”;

2) alineatul (3):

a) litera f) va avea următorul cuprins:

„f) actul de evaluare sau devizul cheltuielilor de reparație și/sau de înlocuire a părților sau pieselor avariate, cu indicarea prețurilor, întocmite de către expertul independent autorizat sau unitatea de specialitate acceptați de părți;”;

b) literele g) și m) se completează în final cu cuvintele „după caz”;

c) litera l) se completează în final cu cuvintele „cu excepția cazurilor prevăzute la art.28 alin. (3)”.

13. Articolul 22:

1) la alineatul (12), după cuvintele ”se adresează asigurătorului” se completează cu cuvintele „cu care are încheiat contract de asigurare de bunuri”, iar cuvintele „său de bunuri” se exclude;

2) se completează cu alineatul (12¹) cu următorul cuprins:

„(12¹) Asigurătorul, care are încheiat contract de asigurare de bunuri cu persoana păgubită, este obligat să invite la procesul de constatare a pagubei asigurătorul de răspundere civilă auto al persoanei vinovate, probînd invitația printr-un înscris justificativ.”.

14. Articolul 23:

1) la alineatul (3), cuvintele „inclusiv cheltuielile pentru materiale, pentru lucrările de demontare și montare aferente” se exclud;

2) alineatul (6) se completează în final cu cuvintele „inclusiv din străinătate”.

5. Articolul 25 se completează cu alineatul (2¹) cu următorul cuprins:

„(2¹) În cazul stabilirii invalidității ca urmare a vătămărilor corporale despăgubirea va include diferența dintre venitul mediu lunar și indemnizația pentru invaliditate pe perioada pînă la anularea invalidității în limitele răspunderii stabilite de prezenta lege.”.

16. Articolul 28 se completează cu alineatul (3¹) cu următorul cuprins:

„(3¹) În cazul în care în drepturile persoanei păgubite s-a subrogat asiguratorul conform prevederilor alin. (13) art.22 al prezentei legi, eventuala diferență de despăgubire dintre asigurarea de bunuri și asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto rămîne pe contul asigurării de bunuri, fără a fi recuperată de la asigurat (persoana răspunzătoare de accident), dacă despăgubirea plătită din asigurarea de bunuri nu depășește limita maximă a despăgubirii prevăzută la alin.(2) art.14 al prezentei legi”.

17. La articolul 29, litera c) va avea următorul cuprins:

„c) persoana răspunzătoare de producerea accidentului conducea autovehiculul cu încălcarea regulilor privind permisul de conducere;”.

18. Articolul 30 se completează cu alineatul (4) cu următorul cuprins:

„(4) Activitatea Biroului Național este supusă supravegherii de către Autoritatea de supraveghere, în conformitate cu prevederile legislației”.

19. La articolul 31 alineatul (1), litera g) va avea următorul cuprins:

„g) să utilizeze, în comun cu Autoritatea de supraveghere, sistemul informațional unic aferent asigurării obligatorii de răspundere civilă auto;”.

20. La articolul 34 alineatul (3), după cuvîntul „achitare” se completează cu cuvintele „modul de administrare și utilizare a resurselor Fondului”.

21. La articolul 37, alineatul (5) va avea următorul cuprins: „(5) Ministerul Afacerilor Interne și Ministerul Tehnologiei Informației și Comunicațiilor vor asigura furnizarea permanentă a fluxului de informații necesare formării și întreținerii sistemului informațional unic pentru asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto.”.

22. Articolul 40:

1) se completează cu alineatul (2¹) cu următorul cuprins:

„(2¹) Biroul Național al Asiguratorilor de Autovehicule este succesor în drepturile și obligațiile Agenției Naționale a asiguratorilor de răspundere civilă a deținătorilor de autovehicule și vehicule electrice urbane „ARCA”.”;

2) la alineatul (5), cuvintele „aprobată de Parlament” se substituie prin cuvintele “prevăzută la alin. (1) art. 11 din prezenta lege”.

Articolul III. - Completările operate prin alin.(6) la art.23, alin.(4) la art.33 și alin.(2¹) la art.47 din Legea nr.407-XVI din 21 decembrie 2006 cu privire la asigurări se aplică după expirarea a 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, termen în care asigurătorii și intermediarii în asigurări și/sau în reasigurări se vor conforma prevederilor alineatelor nominalizate.

Articolul IV. – Se abrogă:

1) Legea nr.1508-XII din 15 iunie 1993 cu privire la asigurări (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 1994, nr.5, art.53);

2) Art. XXI din Legea nr.788-XIII din 26 martie 1996 pentru modificarea și completarea unor acte legislative (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 1996, nr.40-41, art.367);

3) Legea nr.886-XIII din 20 iunie 1996 pentru modificarea și completarea Legii cu privire la asigurări (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 1996, nr.51, art.484);

4) Art. XVI din Legea nr.1592-XIII din 27 februarie 1998 pentru modificarea și completarea unor acte legislative (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 1998, nr.44-46, art.326);

5) Art. III din Legea nr.340-XV din 6 iulie 2001 pentru modificarea și completarea unor acte legislative (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2001, nr.97-99, art.771);

6) Art. I din Legea nr.988-XV din 18 aprilie 2002 pentru modificarea și completarea Legii nr.1508-XII din 15 iunie 1993 cu privire la asigurări, a Legii nr.329-XIV din 25 martie 1999 cu privire la fondurile nestatale de pensii și a Legii nr.1265-XIV din 5 octombrie 2000 cu privire la înregistrarea de stat a întreprinderilor și organizațiilor (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2002, nr.66-68, art.533);

7) Legea nr.93-XV din 6 martie 2003 pentru modificarea și completarea Legii nr.1508-XII din 15 iunie 1993 cu privire la asigurări (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2003, nr.55, art.230);

8) Art. VII din Legea nr.240-XV din 13 iunie 2003 privind modificarea și completarea unor acte legislative (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2003, nr.138-140, art.557);

9) Art. II din Legea nr.549-XV din 25 decembrie 2003 pentru modificarea și completarea unor acte legislative (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2004, nr.6-12, art.68);

10) Art. VI din Legea nr.268-XVI din 28 iulie 2006 pentru modificarea și completarea unor acte legislative (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2006, nr.142-145, art.702).

Președintele Parlamentului

NOTĂ INFORMATIVĂ
la proiectul de Lege cu privire
la modificarea, completarea și abrogarea unor acte legislative

Proiectul de Lege cu privire la modificarea, completarea abrogarea unor acte legislative este elaborat în vederea operării de modificări și completări în Legea nr.407-XVI din 21.12.2006 „Cu privire la asigurări” și Legea nr.414-XVI din 22.12.2006 „Cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule”, totodată proiectul propune abrogarea unor norme neaplicabile și căzute în desuetudine.

Amendarea **Legii nr.407-XVI din 21.12.2006 „Cu privire la asigurări”** transpune selectiv prevederile art. 35, art. 41, art. 44, art. 48, art. 133 și art. 275 al **Directivei 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitatea și desfășurarea activității de asigurare și reasigurare (Solvabilitate II)**, (publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 335/1 din 17 decembrie 2009) și parțial cele ale **Directivei 2002/92/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 09 decembrie 2002 privind intermedierea de asigurări**, (publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 9/4 din 15 ianuarie 2003) pentru a reglementa sectorul asigurărilor întru dezvoltarea și evoluția pieței interne de prestare a serviciilor de asigurare, pentru ameliorarea și optimizarea calității serviciilor și produselor de asigurare, precum și pentru o mai bună protecție a consumatorilor în acest domeniu.

Inserarea anumitor norme care fac obiectul de reglementare a legislației comunitare în Legea nr.407-XVI din 21.12.2006 „Cu privire la asigurări” va crea cadru favorabil pentru racordarea legislației naționale la standardele internaționale în domeniul asigurărilor și va genera ajustarea în totalitate a acesteia la acquis-ul comunitar a Directivelor menționate, angajament asumat de către Guvernul Republicii Moldova în contextul Capitolului „Servicii financiare” al viitorului Acord de Asociere RM-UE.

Reieșind din faptul că Legea nr.407-XVI din 21.12.2006 „Cu privire la asigurări”, în redacția actuală, nu stabilește un cadru general de reglementare care ar fi compatibil cu Directiva 2009/138/CE (Solvabilitate II) proiectul de Lege propus cuprinde un grad de compatibilitate selectiv și parțial.

Necesitatea ajustării legislației naționale la actele cu relevanță ale UE va eficientiza sectorul asigurărilor prin posibilitatea stabilirii normelor de solvabilitate aplicate la nivelul comunității europene care implică o relație strânsă între mărimea capitalului propriu al asigurătorului și volumul obligațiilor asumate în consecință fiind verificate normele de prudență, a normelor ce vor reglementa estimarea activității asigurătorului în baza gradului de management al riscului, precum și a normelor care se vor referi la suficiența și calitatea activelor în coraport cu care asigurătorul să își va putea acoperi cerințele financiare.

De asemenea, modificările și completările la **Legea nr. 407-XVI din 21.12.2006 „Cu privire la asigurări”** se referă și la aducerea în conformitate cu legislația națională în special cu:

- Legea nr.192-XIV din 12.11.1998 „Privind Comisia Națională a Pieței Financiare” cu modificările și completările operate prin Legea nr. 129-XVI din 07.06.2007, în partea ce ține de competențele și atribuțiile Comisiei Naționale a Pieței Financiare în domeniul asigurărilor;

- Legea nr.451-XV din 30.07.2001 „Privind reglementarea prin licențiere a activității de întreprinzător”, în partea ce ține de competența Comisiei Naționale a Pieței Financiare în eliberarea licențelor pentru domeniul asigurărilor, începând cu 01.10.2008;

- Legea nr.61-XVI din 16.03.2007 „Privind activitatea de audit”, în partea ce ține de cerințele față de auditul extern al asigurătorului/reasigurătorului;

- Legea nr.190-XVI din 26.07.2007 „Cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului”, în partea ce ține de obligația instituțiilor financiare de a institui proceduri interne de prevenire și combatere a spălării banilor și finanțării terorismului.

În acest context, prevederile Legii nr. 407-XVI din 21.12.2006 „Cu privire la asigurări” se modifică și se completează după cum urmează:

- la art.1 se modifică redacția definiției date noțiunilor „actuar”, „asigurător (reasigurător)”, „asigurat”, „broker de asigurare și/sau de reasigurare”, „franciză” și se completează cu noțiunea de „assistance” specifică asigurărilor de sănătate și „contractant al asigurării” care face distincția dintre noțiunea de „asigurat”;

- la art.5 se completează cu un nou alineat (4), care stabilește cadrul necesar procedurii de avizare, constatare și evaluare a pagubelor similar procedurilor de încheiere a contractelor;

- art.6 se completează cu un nou alineat (4¹) pentru a face lucrative cazurile în care asigurătorul pentru a constata, cerceta și evalua evenimentul asigurat solicită suportul organelor abilitate, normă care obligă autoritățile competente să cerceteze circumstanțele evenimentului asigurat să prezinte informații și documente confirmative identice ca în cadrul asigurărilor RCA;

- art.8 alin.(5) se completează, făcând mai explicită norma;

- la art.10 se completează cu două alineate noi, care acoperă situații rămase fără de reglementare;

- la art.17 prin completarea alin. (2) se extinde dreptul înaintării acțiunii de regres față de persoana răspunzătoare de cauzarea prejudiciului, ori în asigurările de răspundere civilă auto persoana răspunzătoare poate să nu aibă calitatea de persoană asigurată; alin.(5) se modifică redacția, făcând mai explicită norma;

- la art.22 se exclud interpretările incerte, motiv pentru care se modifică și redacția alin.(4), modificarea alin.(3) motivându-se prin necesitatea majorării capitalului social exclusiv cu mijloace bănești dat fiind specificul activității de

asigurare și obligațiile financiare ce revin asiguratorilor, totodată modificarea alin.(5) va permite potențialului investitor cu capital propriu suficient să devină acționar al asiguratorului, chiar dacă eventual a obținut într-o perioadă gestionară o pierdere financiară care nu se reflectă semnificativ la solvabilitatea sa;

- la art.23 modificarea alin.(2) precizează conținutul obligatoriu al denumirii în exclusivitate pentru asiguratorii de viață, ori actualmente există societăți care practică asigurări de viață în cadrul activității compozite, iar conținutul în denumire la asemenea societăți a cuvintelor „asigurare de viață” nu este oportună; articolul se completează cu alin.(5) în scopul protejării intereselor consumatorilor serviciilor de asigurare și cu alin.(6) care prevede dispoziții referitoare la sediul asiguratorului/reasiguratorului în vederea instituirii unor cerințe pentru desfășurarea adecvată a activității de asigurare;

- art.24 - 26 se aduc în concordanță cu prevederile Legii nr.451-XV din 30.07.2001 „Privind reglementarea prin licențiere a activității de întreprinzător” și Legii nr.414-XVI din 22.12.2006 „Cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule” și se completează cu prevedere expresă privind cazul de suspendare sau retragere a licenței pe toate clasele de asigurare sau pe una din ele;

- la art.28 se completează lista acțiunilor ce rezultă din activitatea de asigurare pe care asiguratorul le poate efectua având în vedere reprezentarea asiguratorilor străini pe teritoriul RM în cadrul asigurărilor de sănătate și Carte Verde;

- la art.29 se modifică redacția alin.(3) pentru o mai bună interpretare, iar completarea alin.(2) are drept scop transparentizarea activității acționarilor semnificativi; totodată articolul se completează cu alin.(6) care prevede consecințele aplicării sancțiunii de la alin.(5);

- art.30 se completează cu un nou alineat pentru a concretiza normele care trebuie a fi prevăzute de către actul normativ emis de autoritatea de supraveghere;

- la art. 31 se completează cu obligația asiguratorului de a institui proceduri de control intern și instruire a personalului în vederea respectării legislației în vigoare privind prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului prin intermediul activității de asigurare;

- art.32 se completează cu un nou alin.(3¹) care specifică modul de eliberarea a avizelor de către autoritatea de supraveghere astfel cum este prevăzut în alin.(1)-(3).

- la art. 33 se instituie cerințe pentru spațiul filialei, reprezentanței și subdiviziunii asiguratorului, iar în scopul garantării accesibilității consumatorului la informația care asiguratorul este obligat să o ofere potențialilor asigurați, este necesar ca sediul ultimului să fie amplasat într-un loc vizibil;

- la art.34 se exclude confuzia apărută la interpretarea alin.(3) al aceluiași articol referitor la rezervele tehnice și rezervele matematice.

- la art.35 se precizează cine adoptă decizia de transfer și se simplifică procedura de reorganizare din S.R.L. în S.A. fără efectuarea transferului de

portofoliu, totodată se prezumă că avizarea procedurii de fuziune a asiguratorilor include și transferul de portofoliu pe lângă alte active și obligații;

- la art.36 se exclude alin.(2) deoarece această normă ține de obiectul Legii nr.414-XVI din 22.12.2006 „Cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule”;

- art.37 se completează cu un nou alineat prin care se stabilește modalitatea de schimb a activelor care acoperă rezervele tehnice la asigurarea de viață;

- art.39 și art.40 se modifică și respectiv se completează astfel încât se asigure transpunerea prevederilor Legii nr.61-XVI din 16.03.2007 „Privind activitatea de audit”, în partea ce ține de cerințele față de auditul extern al asiguratorului/reasiguratorului, precum și se instituie obligația auditului extern de a informa C.N.P.F. despre încălcările constatate care ar afecta activitatea asiguratorului, completarea propusă fiind în corespundere și cu prevederile art.17 din Directiva Parlamentului European și a Consiliului 2002/83/CE din 05.11.2002 privind asigurarea directă de viață;

- la art.41 se inserează obligațiile actuarului și se instituie obligația C.N.P.F. de a ține Registrul actuarilor, totodată se instituie o normă de garantare pentru faptul informării C.N.P.F. despre încălcările constatate în cadrul exercitării atribuțiilor;

- art.45 se completează cu un alineat nou (alin.4), care instituie o măsură de siguranță pentru a garanta drepturile asiguraților în cazul lichidării asiguratorului;

- art.46 se modifică astfel încât administrarea și utilizarea fondului național de garanție în asigurări se pune în sarcina C.N.P.F., experiență preluată din statele dezvoltate;

- art.47 se completează cu norme ce țin de cerințe față de sediul intermediarului în asigurări, de modul de încasare și transfer de către intermediari a primelor de asigurare sau a despăgubirilor de asigurare, precum se prevede și soluția pentru situația de incapacitate de plată a intermediarului;

- la art.48 se completează cu prevederi privind certificarea agentului de asigurare, având în vedere necesitatea ridicării gradului de pregătire profesională a acestui important segment al infrastructurii asigurărilor, totodată în scopul unei supravegheri adecvate se instituie obligativitatea prezentării rapoartelor financiare și specializate ale acestuia, iar ținând cont de răspunderea în cadrul exercitării atribuțiilor profesionale se propune limitarea franșizei pe contractul de răspundere civilă;

- la art.49 se completează cu prevederi specificate în alineatul precedent, totodată se determină procedura exactă care poate fi aplicabilă în cazul în care brokerul nu satisface calitativ mandatul, completarea cu alin.(3²) este în corespundere cu Codul civil și are drept scop excluderea practicilor de acordare persoanei asigurate a calității de asistent în brokeraj pentru a obține avantaje camuflate, inclusiv prime de asigurare spre plată reduse, în cadrul asigurărilor

RCA; completarea cu alineatele (5¹) și (5²) este în coroborare cu modificările la art.52;

- art. 50-52 se aduce în corespundere cu Legea nr.451-XV din 30.07.2001 „Privind reglementarea prin licențiere a activității de întreprinzător”, în partea ce ține de competența Comisiei Naționale a Pieței Financiare în eliberarea licențelor pentru domeniul asigurărilor, începând cu 01.10.2008 și stabilirea termenului de valabilitate a licenței;

- la art.54 se propune stabilirea graduală a sancțiunilor în funcție de circumstanțele săvârșirii faptei și impactul asupra pieței asigurărilor, și având în vedere practica românească, se va elabora un act normativ separat în acest sens, totodată în scopul instituirii unei supravegheri eficiente față de agenții de asigurare și luând în considerație lipsa pîrghiilor de verificare a acestora în cadrul procedurii de înregistrare de stat, se impun sancțiuni de prescriere către asigurații a încetării activității prin astfel de intermediari, în cazul constatării faptelor de încălcare a legislației de către agenții de asigurare;

- art.57 se completează cu interdicția impusă asiguraătorului de a-și schimba genul de activitate până la expirarea termenului ultimului contract de asigurare din portofoliul deținut;

- la art.58 se exclude competența Guvernului de prezentare spre examinare Parlamentului a proiectului de Lege privind Fondul național de garantare în asigurări, având în vedere propunerea de preluare a atribuțiilor acestui Fond de către C.N.P.F.

La Legea nr. 414-XVI din 22.12.2006 „Cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule” se operează modificări și completări după cum urmează:

- la art.2 se modifică redacția unor noțiuni, precum se completează cu definiția noțiunilor de „birou național” și „Consiliul Birourilor Sistemului Internațional de Asigurări „Carte Verde”, asigurându-se transpunerea acestora din Regulamentul General al Consiliului de Birouri, obligatoriu pentru aplicare de statele membre ale Sistemului Internațional de Asigurare „Carte Verde”;

- la art.(3) se precizează răsfrîngerea asigurării RCA și asupra utilizatorului de autovehicul, astfel cum reiese din conținutul Legii;

- art.(4) se completează cu prevederi prin care se scutesc ceilalți posesori, în cazul existenței mai multor posesori de autovehicul, să încheie asigurare, dacă riscul acestora este deja asigurat de unul din ei;

- la art.(5) alin.(1) lit.a) se aduce în concordanță cu art.6 alin.(1) lit.b) se concretizează condițiile pentru sistemul informațional, iar la alin.(2) se modifică prevederea privind exigențele față de asiguraătorul RCA externe în partea ce ține de proveniența mijloacelor bănești depuse în fondurile administrate de BNAA, și se reformulează prevederea privind obligația BNAA de menține garanția financiară externe în pofida obținerii de către Birou, în octombrie 2009, a calității de membru cu drepturi depline al Consiliului Birourilor de la Bruxelles;

- la art.(8) se perfecționează regimul juridic de încheiere a contractelor de asigurare, stabilind, că persoanele juridice pot încheia numai contracte cu număr nelimitat de utilizatori admiși să conducă autovehiculul; acest fapt va favoriza persoana juridică prin excluderea unor situații de modificare a contractelor în dependență de fluctuația cadrelor la întreprindere sau organizație; totodată articolul se completează cu prevederi ce reglementează situații de răsfângere a protecției în cazul transmiterii dreptului de posesiune a autovehiculului pentru care s-a încheiat asigurarea, eliberarea duplicatului poliței de asigurare precum și cazurile de modificare a contractului de asigurare;

- la art.(9) se exclud interpretări incerte privind încheierea contractelor pe termen scurt inclusiv cu posesori de autovehicule utilizate în activități agricole sezoniere;

- la art.(10) se limitează cazurile de încetare a contractului avînd în vedere modificările propuse la art.(8);

- la art.12 se exclude posibilitatea beneficierii de reduceri de către unele persoane pe seama celor din categoria pensionate sau cu deficiențe locomotorii;

- la art.17 se precizează denumirea articolului;

- la art.20 se completează norma de la alin.(7) pentru a extinde posibilitățile persoanei păgubite de a proba circumstanțele cazului asigurat.

- la art.21 se instituie cerința pentru experții independenți de a fi autorizați corespunzător și se precizează componența dosarului de daune;

- art.22 se completează cu dreptul compensării pagubei din contul asigurării facultative de bunuri și obligativitatea, în scopul excluderii situațiilor de litigiu, invitației de către asigurătorul de bunuri a asigurătorului RCA la procesul de constatare a pagubelor;

- la art.23 alin.(6) se completează norma cu prevedere care va permite stabilirea despăgubirii în baza prețurilor unităților de specialitate din străinătate în cazul cînd acest lucru este economic avantajos pentru asigurat și asigurător;

- la art.25 se precizează modul de stabilire a despăgubirii de asigurare în cazul acordării gradului de invaliditate urmare a accidentului de autovehicul;

- la art.28 se completează cu normă referitoare la reglementarea situației în care apar diferențe dintre despăgubirea calculată de asigurătorul de bunuri și cel de răspundere civilă;

- la art.29 completarea este condiționată de modificarea Codului contravențional al RM art.231;

- la art.30 se completează cu competența C.N.P.F. în supravegherea activității Biroului Național al Asigurătorilor de Autovehicule;

- la art.31 se exclude competența BNAA în administrarea sistemului informațional unic dat fiind acesta este constituit de CNPF în colaborare cu Banca Mondială, cerințele tehnice stabilite pentru sistem presupunînd un singur administrator păstrînd doar BNAA-ului doar dreptul de utilizare;

- art.34 se completează cu prevederi privind competența C.N.P.F. în stabilirea prin actele sale normative a modului de administrare și utilizare a resurselor Fondului de compensare;

- la art.40 se exclude situația de incertitudine în partea ce ține de succesiunea în drepturi după reorganizarea Agenției Naționale „ARCA” .

La Legea nr. 1508-XII din 15.06.1993 „Cu privire la asigurări” se corectează omisiunea admisă la abrogarea unui capitol.

Implementarea proiectului nu presupune suportarea de cheltuieli din contul bugetului de stat și este necesar de alocat alte surse financiare, iar în baza prevederilor art.1 din Legea nr. 235-XVI din 20.06.2007 „Cu privire la principiile de reglementare a activității de întreprinzător” nu se supune analizei impactului de reglementare.

Proiectul a fost supus procedurii de coordonare cu organele și instituțiile interesate, iar obiecțiile și propunerile acestora au fost luate în calcul în procesul de definitivare a proiectului detaliat fiind indicate în tabelul de divergență.

Totodată, proiectul a fost supus și expertizei anticorupție și nu conține factori de coruptibilitate, iar obiecțiile expuse în raportul de expertiză au fost luate în calcul în momentul pregătirii variantei finale a proiectului de lege.

De asemenea, Centrul de Armonizare a Legislației a examinat proiectul de Lege înaintat și a eliberat Declarația de Compatibilitate a acestuia în coraport cu acquis-ul comunitar.

Deoarece, proiectul de lege în cauză a fost restituit de către Guvern prin scrisoarea nr.1419-88/1 din 28.01.2011, proiectul a fost consultat repetat cu instituțiile ale căror propuneri nu au fost acceptate.

Reieșind din cele expuse, modificările și completările la actele legislative din proiect sînt elaborate în vederea armonizării legislației la normele comunitare relevante, îmbunătățirii cadrului juridic, concretizarea normelor ambigue și înlăturarea discrepanțelor legislative. Ajustările propuse se impun din necesitatea de a corela și a preciza normele în corespundere cu obiectivele de dezvoltare și consolidare a pieței asigurărilor.

Președinte

Mihail CIBOTARU